

TŘESKAN

třebovské skautské noviny

Kvičalka 1999 - tábor skautů a skautek

Vedení tábora

Vedoucí tábora: Luboš Grepl - Darzi

Zástupce: Lenka Greplová - Darzinka

Hospodář: Lenka Navrátilová

Zdravotník: Jan Stejskal - Johan

Šéfkuchař: Karel Rozbořil

Vedoucí a rádci: Jirka Nečas - Notime,
Vítá Kolář, David Burian - Dejř, Aleš Bis -

Ajš., Hanka Schreiberová, Jirka Čiboch -
Otík, Madla Bazalová, Eva Rozbořilová -
Efka, Petr Švanda - Xanda, Petr Poborský -
Pobor, Pavel Navrátil - Jessie

Účastníci tábora

Jestřábi, Ostříži, Poustevníci, Jitřenky a
Včelky rozdělení do pěti táborových družin:
červení: Danka Blahová, Jindra Sábliková,

Jaroslav Siky Matuška, Zdeněk Němec,
Hanka Matoušková, Lucka Juky Čechmanová {rádce Dejř}

modří: Pavla Kapes Mišáková, Kája Pliska,
Libor Čiko Panský, Tomáš Jump Jakl, Martin Hlaváč, Andrea Smékalová, Stáňa Baslerová {rádce Madla}

zelení: Katka Kafka Kaderková, Jolča Jančíková, Michal Myky Mynář, Lád'a Müsli

Jako občasník pro své členy vydává JUNÁK - středisko 509-04 Moravská Třebová s podporou firmy PCservis a STŠ MO Moravská Třebová. Šéfredaktor a grafická úprava: ing. Pavel Navrátil - Jessie (J. K. Týla 5, 571 01 Moravská Třebová, tel. 0462 - 312 628, email: pana@scova.vabo.cz). Neprodejné. Vyšlo 18. února 2000.

77

Myslíkovjan, Michal Mišuge Havlík, Martina Hrášek Hráčková {rádce Xanda}

Žlutí: Eva Kio Hlaváčová, Míra Maisner Maixner, Zdeněk Kulička Kouřil, Michal Meggie Vinkler, Peťa Klučka, Jana Otes Zaninová, Milana Miloš Baslerová {rádce Efka}

hnědí: Jitka Jitule Vojtková, Katka Ondráčková, Jaromír Datlík Ševčík, Martin Zorro Zanina, Tomáš Horák, Darina Píďa Kudynová, Denisa Deny Bílková {rádce Pobor}

Táborová minikronika

Sobota 3. července

Nástupní den. Úplně jasno. Teplota skoro 30 °C. Zabydlení tábora (velmi rychlé).

Neděle 4. července

Jasno. 30 °C ve stínu. Palermo! Dokončování zabydlovacích prací. První škrábání brambor. Batikování šátků. Hra „Boj čísel“ {zelená}. Řízek s bramborem a okurkový salát. Hra „Siamská dvojčata“ {Jitule + Meggie}. Povídání o bobřících. Hrátky na hřišti – „seznamovačky“. Večer minitáborák. První tresty z black-boxu (Datlík, Otes, Deniska).

Siamská dvojčata

Pondělí 5. července

Jasno, střídavě polojasno, větrno 29 °C. Hra „Zloděj v táboře“ {zloději Xanda a Madla, pátrači červená a modrá}. Návštěva koupaliště v Městečku Trnávce. Oběd: špagety. Hra „Pašeráci“ {červená}. 0. díl CTH „Kvičalovský tygr“ (úvodní scénka). Večer „Od-vaha“.

Úterý 6. července

Polojasno až zataženo, 29 °C, dusno. Hra „Poselství a neb Jablko nepadne daleko“ {zelená}. Oběd: salám v těstíčku a brambory. 1. díl CTH – Příjezd osadníků {žlutá}. Sporty. Oprava sprchy. Večer Johanova

přednáška o první pomoci. Silná bouřka s větrem a nevelkou přeháňkou: 3 mm SVE (Standardní Velký Ešus).

Středa 7. července

Zataženo, 20 °C. 2. díl CTH – Tržiště {žlutá}. Oběd: špenát, opečený salám, bramborový knedlík. Družinový program. Oprava podlahy v sauně. Večer zpívání s kytarou.

Tržiště

Čtvrtek 8. července

Od předchozího večera liják až do oběda. Zataženo. 15 °C, srážky 33 mm SVE. Mokrý program v jídelně. Kvičalovský pákař: 1. Maisner, 2. Siky, 3. Kulička; 1. Jitule, 2. Evka Hlaváčová, 3. Milouš; {žlutá}. Pěvecká soutěž „Do-re-mi“: Otes (14 bodů z 15 možných), {žlutá}. Oběd: rajská omáčka, maso, kolínka. Hra „Sedm sedmiček“ {nikdo – vzpoura}. Soutěž „Běh náhody“ {hnědá}. V noci poplach {první nastoupila žlutá} s umělým východem slunce, budíčkem a rozvíčkou. Noční hra „Posel světla“ {červená}.

Pátek 9. července

Zataženo, 19 °C, v noci mrholení. Azimutový závod. Sporty – 3 úrazy (Datlík – záda, Katka O. – hlava, Juky – prst). Oběd: segedínský guláš s knedlíkem. Zpívání s kytarou.

Sobota 10. července

Zataženo, 20 °C. Stavba táboráku. Táborové práce. Příchod Čtyřlístku. Oběd: vdolečky (asi 720 ks)! 3. díl CTH – Obchod mezi městy {červení}. 30 let táboření na Kvičalce (vzpomínka na Kvičaláky, kteří již nejsou mezi námi). Táborák (dlouhý, děti přetáhly půlnoc).

Neděle 11. července

Polojasno, 22 °C. Velké saunování. Oběd: řízek s bramborem, okurkový salát. Sportování. Volejbal vedoucích. Návštěvní neděle (s invazí rodičů). Večer „Bingo“ {červená}. V noci bouřka (srážky 2 mm SVE).

Pondělí 12. července

Střídavě zataženo, polojasno, dusno, 23 °C. 4. díl CTH – Projekty {žlutá}. Oběd: nudle s mákem. 5. díl CTH – Dobývání východních trhů {modrá}. V noci krátká sprška.

Úterý 13. července

Zataženo, později polojasno, dusno, 29 °C. Odpoledne bouřka, déšť až do večera (30 mm SVE). Hra „Matylda“ {Katka O. + Maisner}. Hra „Hledači skalních maleb“ {červená}. Oběd: roštěná s rýží. Olympiáda. Zpívání v jídelně + soutěže. Plánovaný „Výsadek“ zrušen pro nepřízeň počasí.

Hanka coby maskot olympiády.

Středa 14. července

Polojasno, 18 °C. Odpoledne velká přeháňka (21 mm SVE). Dokončení olympiády. Oběd: „Karlovo tajemství“, brambory, salát. Kvíčalovská „Miss“ {Danka (už potřetí za sebou!), Stáňa, Píďa} a „Misák {Kulička, Jump, Siky}. Večer „Kvíčalovský slavík“ {Čtyřlístek}.

„Misky“ & „Misáci“

Čtvrtek 15. července

Polojasno, 16 °C. Odpoledne přeháňka (1 mm SVE). Příprava „Pokladu“. Táborové práce (dokončení zábradlí u hřiště, dřevo na topení, oprava sauny). Oběd: hovězí guláš s knedlíkem. Pudink. Odpoledne „Poklad“ {nedokončeno}.

Pátek 16. července

Nad ránem kratičká přeháňka, pak polojasno, 20 °C. Dokončení prací. Závěr CTH. Stavba táboráku. Závěrečný nástup. Táborák.

Sobota 17. července

Uklizení a předání tábora nastupujícím vlčáktům. Sbalení bágů a odchod domů.

Výsledky

Celotáborové bodování (CTB)

1. žlutá družina
2. červená
3. zelená

Celotáborová hra (CTH)

1. žlutá
2. modrá
3. zelená

Bodování jednotlivců

1. Martin Hlaváč (9 bobříků)

Nejlepší stany:

- č. 5 Jolanka + Kafka
- č. 9 Danka + Kapes

Postřehy a zajímavosti:

Velký díl práce se podařilo zvládnout už na brigádách před táborem. A hned to bylo znát na rychlosti, s jakou se podařilo tábor zabydlet a rozvinout plnohodnotný program. Hodně také pomohla „předsunutá“ pracovní parta mladých vedoucích, která toho stihla připravit docela dost, ještě než přišly na tábor děti. I na táboře samém pilně pracovalo, za mnohé alespoň „šprdlení“ okolo hřiště.

Program tábora se určitě povedl, bylo ho dost a byl pestrý. Kvalitní předtáborová příprava byla znát, stejně jako to, že se zapojili všichni. A nejen to, ale každý také převzal díl odpovědnosti za část programu, což je něco úplně jiného, než když program táhne jedinec či malá skupinka.

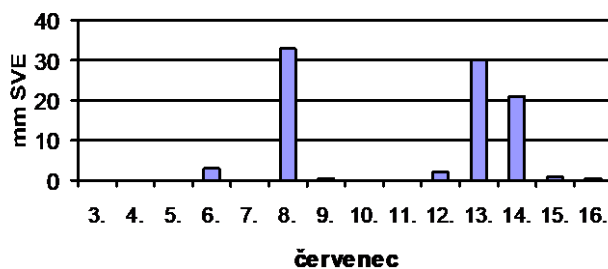
Co by byla všechna práce a nasazení bez dobrých nápadů, které jsou „kořením“ tábora a vlastně tak nějak rozlišují ty jednotlivé „kvíčalky“ jednu od druhé. A kolikrát stačí maličkost. Za mnohé třeba nápad přesunout počáteční „školení mužstva“ („a ne abyste se mazlili s liškami, byť uhynulými!“) na první minitáborák. Výhody jsou zřejmé – více času a podstatně „stravitelnější“ forma. Nebo Alešova kvíčalovská pohlednice jako upomínka. Atd. atd.

Vše podstatné Hodně toho bylo zachyceno videokamerou – vždyť výsledkem je 190 min. záznam (myslím, že docela povedený). A že to není v kvíčalovských podmínkách žádná stranda (světlo, teplo, zima, vlhko, neustálý boj o nabitý akumulátor, kazety docházející v naprosto nevhodný okamžik, souběžně zajímavé děje nejlépe na co nejvzdálenějších místech apod.) Takže pro příště: „Nestřílejte na kameramana, dělá co může!“

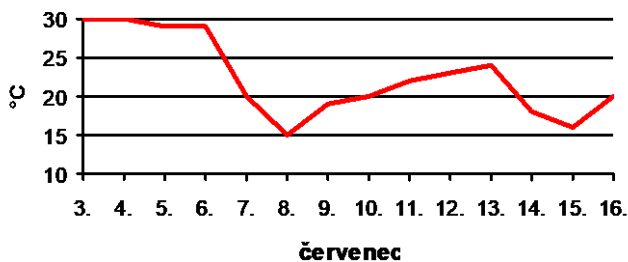
Nějak se nám také namnožily dopravní prostředky. Kromě již obligátních „zajišťovacích“ aut, byly v jednom okamžiku na táboře ke spatření tři babety a jeden simson, takže to u chaty vypadalo jako v závodním depu!

Nevím jestli poprvé, ale rozhodně po mnoha letech, pracovala na táboře nepřetržitě improvizovaná meteorologická stanice (pokojový teploměr, ešus na zachytávání srážek, papír, tužka (a já :-)) Výsledky pozorování viz předchozí text a grafy dole. Můžete si připomenout, jak s námi počasí laškovalo...

SRÁŽKY

MAX. TEPLOTA

□ K pořádnému táboru patří také „muzicírování“ a zpěv. Kromě písní převzatých se skoro vždycky objeví nějaký ten hit místní provenience. Letos se kamarádily s múzou např. Jitřenky, které daly k dobrému „gút song“ (ja zíšr), ostatně posuďte sam:

Když jde spát

Když jde velký [Pobor spát]^{3x}
tak si nohy [myje rád]^{3x}
postaví se [na přední]^{3x}
jenom Petře nespadni, jenom nespadni

Když jde doktor [Víťa spát]^{3x}
tak si chvíli [cvičí rád]^{3x}
postaví se [na přední]^{3x}
jenom Víťo nespadni, jenom nespadni

Když jde jeden [Jura spát]^{3x}
tak si chvíli [brnká rád]^{3x}
postaví se [na přední]^{3x}
jenom Juro nespadni, jenom nespadni

Když jde druhý [Jura spát]^{3x}
tak si brýle [čistí rád]^{3x}
postaví se [na přední]^{3x}
jenom Juro nespadni, jenom nespadni

Když jde jeden [Xanda spát]^{3x}
tak náramky [plete rád]^{3x}
postaví se [na přední]^{3x}
jenom Xando nespadni, jenom nespadni

Když jde kuchař [Karel spát]^{3x}
tak ještě ve snu [vaří rád]^{3x}
postaví se [na přední]^{3x}
jenom Kájo nespadni, jenom nespadni

Když jde trubač [David spát]^{3x}
tak si trubku [čistí rád]^{3x}
postaví se [na přední]^{3x}
jenom Dejve nespadni, jenom nespadni

Když jde vůdce [Darzi spát]^{3x}
tak na nás [myslí rád]^{3x}
postaví se [na přední]^{3x}
jenom Darzi nespadni, jenom nespadni

Melodie "Když jde malý bobr spát",
text Jitřenky

Táborová fotokronika

Ostříž

Jestřábi

Poustevníci

Včelky

Jitřenky

Předchozí text a foto – Jessie

O tábore po tábore

Pohled vedoucího tábora

Letošní tábor byl ze strany vedoucích pojat velmi vážně. Příprava programu, jeho přiřazení konkrétním osobám, příprava her a služeb, rozdělení dětí do oddílů, to vše bylo připraveno písemně, předem a na celý tábor. (Já této písemné přípravě říkám „Jessieho metoda“, protože si pamatuji, že v minulosti při sebemenším problému Jessie nalistoval příslušnou stránku a hned bylo jasné, co a jak má být.) Je logické, že ne úplně všechna pravidla a povinnosti byly do důsledku plněny, ale to je dáno tím, že jiná je situace před táborem v klubovně, zcela odlišná pak přímo na táboře.

Z dobrých nápadů jsem zaregistroval vyrobení a nakreslení nástěnek ještě před táborem - tak se ušetří spousta času, kterého není nikdy dost. (Zrovna tak jako nástěnky se dají připravit i diplomy - na ty jsme zapoměli a pak z toho byl zbytečný zmatek.) Do kategorie dobrých nápadů spadá také vysvětlování různých pravidel a povinností služeb poněkud humornější formou u zahajovacího táboráku, kde děti vydrží poslouchat déle, než na nástupu.

Nejbouřlivější předtáborová diskuse se týkala tzv „Desatera“:

Dělám pro děti.

Jsem součástí kolektivu:

- můj zájem je podřízen zájmu skupiny
- všechno řešíme spolu, pouze mezi sebou a zůstane to mezi námi
- bojuji za názor většiny, i když s ním nesouhlasím

Kdo se nepodílí na přípravě, později nediskutuje.

Když si něco prosadím, stojím si za tím, nevymlouvám se a zodpovídám si za to.

Pokud za něco zodpovídám, je mou povinností zajistit hladký průběh.

DVT (denní vedoucí tábora) je hlavní šéf, v případě neshody zasahuje „X“ (vedoucí programu), který má konečné slovo. „X“ nevládne, pouze zodpovídá.

V případě nerozhodnosti hlasování či zásadní neshody má „X“ právo rozhodnout. Ostatní se podřídí, jsme totiž parta.

Po večerce je ticho a klid, může si dělat, co chce, ráno však makám.

Pokud nefunguju, odjíždím z tábora!

Plný souhlas s předchozími body stvrzuji svým podpisem.

Na těchto bodech není nic, co by se jindy neříkalo nebo jsme se nesnažili plnit, ovšem když se takhle sepíší, vypadají hrozivě a nutí nás k větší zodpovědnosti.

Za případné chybičky vedoucích (nevyhlášení bodů na večerním nástupu, nedopsání bodů či bobříků na nástěnce...) byly vymyšleny různé trestíky určené především pro pobavení celého tábora - skok do Studeného jezera, zpívání na nástupu, chůze kopřivami,

roztopení sauny pro kolegy, příprava snídaně pro celý tábor, zásobení kuchyně dřevem... Jsem rád, že k jejich uskutečnění nakonec nedošlo, protože by se to dost těžko spravedlivě a objektivně posuzovalo. Vlastně už to, že byly tyto tresty sepsány, fungovalo jako strašák, a tak jsme se snažili chybiček jakéhokoli druhu vyvarovat.

CTH

Letošní celotáborovka měla dosti neobvyklé motto. Družiny si založily „firmy“ a musely se starat o jejich prosperitu, účetnictví... Podle zapálení dětí se dalo lehce soudit, že je hra baví. V některých chvílích jsem nad jejich aktivitou zůstal v němém úžasu stát.

Z pohledu mého, i podle reakcí dětí se tábor celkově vydařil, což bylo za prvé dáno dobrou předtáborovou přípravou, no a za druhé asi tím, že už několik let jezdíme spolu coby stejná parta složená z podobně smýšlejících lidí.

Darzi

Darziho úkol aneb hodnocení tábora starších?

Jedu Vám takhle stezkou dát koňům k řece pít... Ne ne, jdu Vám takhle cestičkou vyprovodit Leničku k autobusu (abych měla jistotu, že odjela) a čeká na mě Darzi. „Mám pro tebe úkol do vlaku.“ Říkala sem si – á počítat stanice, to zvládnou. No nic, nic, trochu jsem se zmýlila, neboť mi zadal napsat hodnocení tábora. Po mé poznámce, že se mně na táboře líbilo a tečka, jenom tak

prohodil, že to je tak úroveň Stáni a tím mě dostal. Proto zvedám hrozenou rukavici a zkusím se zhostit tohoto přetěžkého úkolu, aby byl výsledek alespoň na úrovni druhého Baslerovic dítěte - Milouše.

Kdybych aspoň věděla, čím začít. Prostě a jasně na táboře starších se mi fakt líbilo, byla sem spokojená, šťastná a unavená. Ale teď už aspoň trochu vážně.

Nejdůležitější osobou na táboře je samozřejmě kuchař (Tatínku, nutně potřebuju od Ježíška ladičku.) Kája vařil dle mého miněni moc dobře a ani na nás moc nekřičel, když nebudu počítat rodinné rozepře. Jenom když ho bolely záda, byl trochu nerudný, ale na kvalitě jídla se to nepodepsalo. Možná taky proto, že měl skvělé kuchtyčky - Darziho a Johana. Jenom jedno v jídelníčku chybělo - všemi milovaná česneková omáčka s nokama.

Darzi svou roli vedoucího tábora zvládl bez problémů, jako vždy. Byl to hodný a spravedlivý král, který své poddané ani nekáral. Sice rozdal pár černých puntíků, ale první chyba nám byla odpuštěna a víc černých okýnek snad ani nikdo neměl.

Buď jsme se chovali všichni tak bezpečně nebo jsme měli dobrého zdravotníka. Ale myslím, že "B" je správně. Johan statečně vytahoval klíšťata, oblepoval nás náplastí a natíral zeleným hnusem. Byla sem přítomna sice jen jednomu ošetření (Poborovy lebky), ale musím říct, že kdyby se mi něco stalo, nebudu se bát, že umřu, když bude Johan na blízku.

A bez koho by nebyl tábor táborem? Jestli si teď někdo pomyslel, že bez něj, tak je pěkně jšíta, protože já mám na mysli děti. Pro ty z Vás, kdo to neví, v srpnu se byla 18 dní na táboře s dětmi, jejichž rodiče mají co dočínění s Českou dráhou. A tam jsem zjistila (a možná si to ani neuvědomujete), že naši drobečci sou skvělí a nenahraditelní. Prostě i se všema Stáněma, Deniskama, Tomášema a Pětáma jsou naše děti to nejlepší,

co nás mohlo potkat. Sice někdy trochu neposlouchaly, nechtěly hlídat nebo mrčely, že tuhle hru hrát nebudou, ale byla s nima sranda, uměly máknout a myslím si, že jako celek se daly krásně dohromady (vzpomeňme na Sedm sedmiček). A dokonce hrály scénky u táboráku a zpívaly. Jenom doufám, že byly taky tak spokojený jako třeba já.

Do dění tábora se zapojila i Lenka, Jessie a „jejich“ čtyři holčičky - Mirečka, Pavlínka, Alenka a Evička. Zúčastňovaly se táborového programu tím, že nám předváděly své herecké pěvecké nadání (např. úvodní scénka k táboráku, vystoupení na Kvíčalovském slavíkovi). Nejednou nás pobavily. Treba když si klidně odpočíváte po vydatném obědě a přemýšlíte o tom, jak by se dala ta Vaše hra vylepšit a odněkud se na otázku, co patří do KPZ, ozve odpověď, že hlavně ešusy.

No a co ten zbytek osazenstva? (Tím mám na mysli Leničku, Madlenku, Hanku, Davidka, Aleška, Pobiho, Jiříky, Vítu a Xandu). Podle mě byli skvělí! Ale přece je nemůžu jenom chválit, že jo? Uznávám, že někdy to trochu zaskřípalo. Nepovedlo se nám splnit všechno to, co jsme si před táborem slíbili, ale okamžitě to bylo nahrazeno lepším systémem (treba ranní vstávání). Nestíhali jsme ke konci tábora naplánovaný program a občas se nějaká hra trochu nepovedla (treba Poklad). Ale jinak si myslím, že nejsme úplně k zahození.

A co se na našem táboře dělalo trochu jinak než léta předešlá a moc se mi to líbilo?

Už výše zmíněné brzké vstávání. Byli jsme rozdělení na dvě skoro stejně velké poloviny. Skupina A vstala v 6:00 h a nachystala snídaní, popřípadě odkličkovala brambory. Skupina B byla vzbuzena dévětákem v 6:30 a v 6:45, když se troubil budíček, stála v plném počtu a kráse s úsměvem na líci na náměstíčku, aby pomohla robátkům z vaků a potom s nimi zahájila den rozevičkou. Služ-

ba do kuchyně tudíž nastupovala až po ran-
ním nástupu (a všech ranních činnostech -
jako rozcvička, zubení, snídaně a úklid sta-
nů) v poklidu.

Další novotou, která ovšem neměla stejný
ohlas mezi všema, bylo označení dévátáka
jinak než krojem. Nosili jsme závodní číslo
bez čísla, zato s nápisem DVT. Ráno jsme
se do toho našněrovali a potom se mohli
volně pohybovat celý den, což někteří v nás
v kroji nemohou. Jediná vada tohoto vyná-
lezu byla, že byl z bílé látky, takže pro příští
rok je nepoužitelný.

Taky se dost osvědčilo, že děti dostávaly za
splnění bobříka moduritového „čertíka“ =
placičku příslušné barvy s černým znakem
lesní moudrosti. Byla to dost gut motivace.

Poslední věc, na kterou si vzpomínám, byla
nástěnka s písničkama, který se každý den
obměňovaly a děti měly možnost si je opsat.
Vždycky večer sme se snažili je nový hity
naučit. Asi se to osvědčilo, protože před-
olové zpívali.

Tak co? Že by bohatě stačilo napsat, že se
mně tábor líbil? Já vím, že nejde jenom o
mě, že tohle je subjektivní hodnocení, ale
zkuste si být objektivní, když to byla jedna
z nejhezčích částí mojih prázdnin. Dou-
fám, že když ne pro všechny, tak aspoň pro
3/5 většinu taky, protože pokud to nebude
tímto počtem odhlasováno, může se nám o
Kvíčalce 2000 nechat jenom zdát.

Efička

Hlas lidu

Položila jsme dětem několik poměrně jed-
noduchých otázek a dostalo se mně na ně
několik poměrně jednoduchých odpovědí.

Nejlepší jídlo: pudink, koblihy, pudink, pu-
dink

Nejhorší jídlo: chleba s máslem, chleba
s máslem, chleba s máslem, chleba
s máslem

Nejlepší hra: CTH, CTH, CTH, CTH

Nejhorší hra: noční hra, noční hra, Sedm
sedmiček, Siamská dvojčata

Nejlepší zážitek: bobřík odvahy, bobřík od-
vahy, bobřík odvahy, jízda na koni

Nejhorší zážitek: bouřka, myš v kufu, zlo-
mená ruka, bouřka

C'est tout. That is all. Toť vše.

Váš zvláštní zpravodaj

Efička

O táboře

Vymysleli jsme si Desatero, vstávali v šest,
rozdělili spoustu úkolů, příprav a práce...
Darzí nevěřičně kroutil hlavou a téměř ne-
přetržitě nás na všech předtáborových
schůzkách varoval, že si na sebe pleteme
bič, a přece jsme nechtěli nic slevit, protože

laťku jsme si zvedli hodně vysoko a nikdo
z nás ji nechtěl shodit. Ani před tábořem, ani
na táboře. Nikdy bych nevěřila, že zvládnu
vstávat obden v šest hodin, že si nebudeme
lámat hlavy tím, co budeme dělat zítra, a
kdo to všechno nachystá, že nebudu muset
pracně shánět ve čtvrtek body z podělních
her... A přece to všechno šlo.

Proč? Nevím, asi proto, že jsme chtěli, aby
to šlo. Všichni jsme přece chtěli udělat tá-
bor, který by se přesně dvanáct měsíců mohl
honosit přívlastkem „nejlepší“. Šlo to nako-
nec i bez Desatera (které podepsal i Darzí),
exemplární tresty se ke slovu taky nedosta-
ly. Nikdo se na nic nevykašlal, nikdo nic
nesabotoval - ani ono tolik diskutované se-
skupení deseti pravidel (které pro nezase-
čené vypadá asi dost hrozivě), prostě
všechno šlo řešit dohodou, všechno jsme
založili na společné touze, vzájemné důvěře,
rovnoprávnosti.

Stálo nás to hodně předtáborového času, ale
nakonec jsme vytvořili systém, co opravdu
fungoval. Systém, kde jeden každý z nás
měl své povinnosti. Kdo se staral o co?

Efka - o Žlutou družinu, bodování stanů,
nástěnku s písničkami, program k táboráku,
čtyři sporty, batikování,

Xanda - o Zelenou družinu, bobra odvahy,
o oznamovatel, uváděl táboráky

Madla - o Modrou družinu, bobříka plavání,
Black box a program k táboráku

Notime - o CTH Kvíčalovský tygr, o ná-
stěnku CTH, byl vrchním kytaristou a také
„X“

Víťa - o CTH, bobříka květin, o dva sporty,
také on hrál na kytaru a zpíval, učil děti pís-
ničky z Efčiny nástěnky,

Pobor - o Hnědou družinu, o noční hlídky, o
soutěž DO-RE-MI

Hanka - o basketbal, o nástěnku CTB, o
batikování

Dejř - o Červenou družinu, o bobříka síly, o
šachy

Johan - o vaření a práci zdravotníka, o den-
ní hlídky, o přednášky

Otík - o CTH, o bobříka mrštnosti, o White
box,

Alešek - o bobříka míření, s Dejřem pak
prováděli spoustu prací - např. stavby tábo-
ráků...

Darzinka - o bořika hladu a mlčení, o ná-
stěnku s bobříky, o program k táboráku, o
práci sekretářky (rozkazy, zápisy)

Dělali jsme co jsme mohli, doufám, že se
dětem tábor nakonec líbil. Pár věcí se moc
nevyvedlo - třeba Poklad. Ano, asi jsme při-
pravili jediný poklad v historii Kvíčalov-
ských táborů, který se nedohrál. Chyba byla
na straně vedoucích i dětí, ale vše je vyříká-
no a snad i odpuštěno.

Ještě jedna hra se „nepovedla“ - *Sedm sed-
miček*. Tedy původně se mohlo zdát, že se
nepovedla, ale ty děti udělaly něco, z čeho
mne ještě teď krásně mrazí v zádech a mys-
lím, že na tohleto budeme ještě dlouho
vzpomínat.

Tu hru jsem měla na starosti já. Jak asi víte,
je to hra, jejímž cílem je najít v lese sedm
listů papíru, na každém z nich je velká sed-
mička a pak malé číslo. Děti musí najít nej-
prve sedmičku s číslem jedna, pak dva a tak
dále, na každou se mají podepsat, no a kdo
našel všechny, vyhrál. Dynamická hra tak na
půl hodiny. Když se ovšem ani po hodině
neobjevila v táboře ani noha, šly jsme se
s Efku podívat, jak jsou děti s hrou daleko.
Zamířili jsme k nejbližší sedmičce, ale to už
nás volal Jirka, ať jdeme rychle zpátky. Už
po cestě kolem Slušovic mi rychle mizel
úsměv z tváře... Na náměstíčku stálo per-
fektně nastoupených pět kompletních dru-
žin! Všichni výhružně mlčeli, soudce Lyně
už se chtěla v křovinách a mně se udělalo
špatně.

Jak jsme záhy zjistili, děti nenašli sedmičku
s číslem 1 a 6, tak si mysleli, že jsem na ně
udělala podraz, abychom zjistili, kdo z nich
je nečestný a přece jenom se na nějakou
sedmu podepíše. Jo a stáli tam takhle v na-
prostém klidu a ukázkověm pozoru už asi
dvacet minut. Chápete? Vzpouř! Já jsem
ale žádné podraz neprovedla a byla jsem si
stoprocentně jistá, že jsem umístila všechny
listy. Lid mi klidně odpověděl, že dva tam
chybí. Nakonec jsme udělali dohodu - rádcí
si zahrajou Sedm sedmiček taky. Když do
půl hodiny ty sedmičky nenajdou, budeme
my vedoucí jim dětem jeden den umývat
ešusy. Pakliže do půl hodiny budou všichni
stát na náměstíčku s kompletní sadou sed-
miček, budou ony, děti nám vedoucím mýt
tři dny ešusy. (Zde se nejedená o nesprave-
dnost, ale jednoduchou matematiku - za-
tímco v případě A na každého vedoucího
připadají asi tři ešusy, v případě B na jedno
dítě jeden ešus.)

Smlouvu jsem utvrdila podáním si ruky ze
zástupcem vzbouřenců a šest mých kamará-
dů vyběhlo do lesa. Mne děti nikam nepusti-
li. Utvořili kolem mne hradbu z více než
třiceti těl, usadili mne doprostřed náměstí-
čka a utěšovali poznámkami - „No, Darzinko,
průměr je sice hezká věc, ale my všichni
víme, že ty ešusy stejně budeš mýt jenom
ty.“ nebo „Kolik saponátů je třeba na umytí
tří koleček ešusu?“ a podobně. Nakonec
jsem je uprosila, abych mohla jít požádat o
pomoc zbytek rádců, kteří byli na verandě a
o ničem neměli ani potuchy. Svolili. Když
jsme šli kolem kuchyně, Kája vykřikoval:
„Zítra budou k obědu jenom suchý rohlíky,
ty drobky se lehce smetou.“ Dav výhružně
zavřel, že v takovém případě své jídelní
misky zašpiní jinak. Na verandu děti nesmí,
a tak mne pustili u chaty samotnou. Plna
úzkosti jsem zbytku svých přátel osvětlovala
situaci, a oni odvětili, že až to dodělají, tak
přijdou. No nic nic, nebyla to od nich zrovna
morální podpora.

Dav mne opět obklopil a odvěkl na námě-
stíčko. Seděla jsem tam a najednou několik
postav vtrhlo na náměstíčko - radostně jsem
vyskočila, ale byla to jednotka z verandy, kte-
rá se příběhla zeptat, kterým směrem mají

začít hledat. Čas ubíhal, a já se opájela představou zítřejšího příjemně stráveného odpoledne.

Pak se ale ozval povyk, a všichni vedoucí byli na náměstíčku deset minut před uběhnutím limitu a sedm z nich triumfálně třímalo bílé listy! Děti svou prohru přijaly sportovně, netoužili po pomstě a tři dny nám myli ešusy. Rodiče by se asi podivili, kdyby v ty dny šli kolem a slyšely své ratolesti: „Efko, můžu Ti dneska umýt ešus?“ „Ne, Efce umývám já!“

No a vedoucí? Sborově mne ujistili, že mají sto chutí mne uskrtniti, a že mám příště několikrát zopakovat hranice, ale že až by mne odhodili do Studeného, šli by mi s tím nádobím pomoci. A Darzí s Kájou mezi tím měli už dávno promyšlený plán, jak bychom všichni utvořili několik mycích pracovišť ...

Darzinka

Co nás pobavilo na táboře...

...Krokot

Právě probíhá „předtáborové soustředění“ vedoucích a rádců staršího tábora. Toto soustředění je samozřejmě zaměřeno především na budování tábora, tudíž jsme všichni docela utahaní a večer máme práce plné zuby. Přesto si Efka našla chvíli na přípravu jednoho ze sportů, co bude mít na táboře pod palcem, celej večer sháněla jakési klacíky, z nich pak vyráběla asi půlmetrové kolíky a nakonec se s nimi vydala kamsi do lesů.... Po návratu triumfálně prohlásila, že krokot můžem začít hrát třeba hned.

Ale ani ono soustředění nestačilo na to, aby se udělala všechna práce... Několik dnů jsme poslouchali líbivé zvuky motorové pily, kterak nám obstarává dřevo na tuhé zimy. A jednou se takhle Darzí zmínil: „Teď jsme ty stromy pilili tam za saunou, a všude nám tam zavazely jakýsi klacky zapíchaný do země.“ Efka zděšeně zvolala: „Moje branky na krokot!“ Darzí se podivil: „Jéžiš, to sis tam hrála ty? No já jsem si říkal, který děti mají na takový nesmysl čas.“ Efka starostlivě zjišťovala, kolik branek to nepřežilo (Do jedné Darzí kopl, na další dvě spadl strom, něco se ještě zničí, až se ty špalíky budou odnášet...) My jsme se všichni krom Efky škodolibě rozesmáli a Darzí poznamenal: „No tos měla říct včera, já bych to řekl Andreasovi...“ Efka, která se domnívala, že je to způsob omluvy a že by si onen pán s motorovkou po tomto upozornění dával na ty branky větší pozor, odvětila, že to nevádí. Vůdce tábora ovšem dokončil myšlenku: „...aby se zasmál taky.“

...Bobříci

K plnění bobříků jsme se letos rozhodli děti více motivovat, a tak jsme jim četli příběh o Royovi, trpělivě vysvětlovali podmínky spl-

nění jednotlivých bobříků a slíbili jsme je obdarovat nejen fiktivními body, ale i hmotným dárkem, který bylo možno po dobu tábora nosit na kroji - byla to asi dva centimetry malá moduritová kolečka, na nichž byl plasticky vyobrazen znak lesní moudrosti, ten pak byl vybarven černě, zatímco zbytek kolečka barvou toho kterého bobříka. No Jiříkovi, Editce a mně to zabralo spoustu času, ale nakonec jsme na své výrobky byli patřičně hrdi. Zrovna hromadně usychali na sluníčku, když jsem k nim vedla Otíka, aby nám je pochválil. Jirka nezklamal: „Jé, to jsou krásní čertíci!“ Potěšil mne, ne že ne, ale přece jen: „Jiříku, to nejsou čertíci, to je znak lesní moudrosti.“ „No, a k čemu to vlastně je?“ Rozhodla jsem se mu to prominout, přece jenom je tady poprvé, tábor ještě ani nezačal, a vypadá, že se mu to fakt líbí, tak mu podávám odborný výklad: „To jsou bobříci na kroj, víš, každé, kdo splní nějaký bobřík, dostane od nás tady to jedno kolečko. Dávat jim je budou Ti, u kterých toho bobra ulovili, chápeš?“ Chápal a hned položil doplňující otázku: „A kterej je můj čertík nebo kočička?“

...hygiena

Zdaleka ne všechny děti se pečlivě starají o to, aby měly aspoň občas čisté končetiny a nebo obličej. Johan jednoho dne přistihl naprosto špinavou Stánu, a začal jí zpívat: Stáno, ty šmudlo, že se nestydiš...“ Stána na něj ale upřela svá modrá oka a s projevem sobě vlastním ho informovala: „Tam není Stáno, ale Rudlo.“

...První den tábora

Vedro, sluníčko pálí a na náměstíčku začíná pomalu ale jistě vznikat cosi podobné stanům, v nichž se teď bude po několik týdnů bydlet. Pobor prochází kolem stanů Jitřenek a neodpustí si přilít olej do ohně kamzíkojitřenčí rivality: „Á tady se staví kravín...“

...Alešek a kukačka

Aleškovi je letošní nástěnka z tábora trnem v oku. Nelíbí se mu totiž obrázek umístěný asi uprostřed nástěnky, který zachycuje spore oděného Aleška, jež se snaží nasýtit mláďe kukačky. Ažs totiž tvrdí (teda mne to nenapadlo a vás určitě taky ne, ale když už s tím přišel, proč bychom se mu společně nezasmáli, že), že se budou všichni chechtat, „jak si Aleš prohlíží ptáka“.

Aleš si prohlíží ... kukačku ☺

...Azimut

Sedím si tak nahoře nad stanama a zaskakuju za Jiříky, kteří odběhli připravovat celotáborovku a velice si libuju, protože jsem právě vypustila poslední hlídku na trať. Je teda horší, že musím manipulovat s třema stopkami zároveň, když jsem řádně nepochopila funkce ani jedné, ale přeciť si přesný postup, jak a kdy mačkat ta správná tlačítka nemůžu trvat moc dlouho, tož si z toho nedělám těžkou hlavu. Pečlivě tedy studuju návody, ale najednou se ke mně přirtila Stána, v patách jí byl Tomáš a Otes, a Stána už z dálky křičí: „Darzinko, Darzinko, napiš nám ten nejpomalejší čas, nám nefunguje buzola, ona ukazuje pořád jedním směrem!“

...Přežblebty:

Jsou nedílnou součástí každého tábora, člověk je po všech stránkách unaven, a tak je víc než jindy znát, že mu to moc nemyslí, no pak se můžete kochat (pakliže nejste ovšem jejich autorem) spoustou skvělých nesmyslů. Tak například Otík si hrál s jedním z atributů Rychlých šípů a prohlašoval, že je to „Klecek v ježi“

... Gazely

Pobor byl svými poznámkami vůbec proslulý, bohužel ač byly většinou mířeny na nás - krásnější polovičku lidstva, stejně jsme se musely smát, což bylo příčinou jednak neschopnosti rádcovského stolu se v klidu a tichu najíst, a jednak některých záchvatů (zkuste jen tak kontrolně před Efku poznamenat „Křup a zob“). To takhle zase jednou mlel cosi o gazelách a bylo jasné, že je to na nás. Efka se zaradovala: „Leni, jsme gazely, to je náhodou dobrý“. Neradovala se ale dlouho, protože Pobi přidal vysvětlení: „No ale to ještě nevíš, že gazela je krycí název pro hrocha...“

...Prohlídka stanů

je nedílnou součástí ranních nástupů, a není oblíbená ani u dětí, ani (jak se skautský dorost již po celé generace mylně domnívá) u vedoucích, vždyť koho baví rejpat se tři metry pod podlážkou, aby našel v lese nepatříčný předmět a tolik žádaná vložka čistoty připadla sousednímu stanu. Navíc ti, kdož opravovali stany před táborem, vědí, že sedat si na některé postele je vyložený hazard a tak se taky snaží odbýt si celou proceduru co nejrychleji, aby mohli přiložit pomocnou ruku k dílu tu při škrábání či klíčkování brambor, tu u oprav všeho druhu.

Tak, zase zazněl povel: „Pozor, k prohlídce stanů rozhodl!“ a tak přesně podle hesla s chutí do toho, půl je hotovo, témeř jsem se rozběhla k nejbližšímu stanu. Mou dnešní obětí byla (jak s oblibou říkává Johan) horda Ostřížů. Cupitám si to přes náměstíčko v patoflích, dospěju k cíli, a rozhodnuta elegantním skokem překonat práh stanu, činím tak. Trošičku jsem zapoměla zvednout nožky, a tak jsem se jak široká tak dlouhá rozplácla Ostřížům Kájovi a Mirovi na podlážce. Celý tábor sledoval mé nožičky trčící ze stanu, pantofle, které se vymrštili z mých chodidel.... Všichni se královsky bavili.

Jen Mira ne. Vůbec si mne nevsímal, bylo mu úplně jedno, že se dáma zmítá u něj ve stanu na podlážce v marné snaze uniknout před pokrojující fotodokumentací, a až se to nesmí, nahrnul se dovnitř, prováděl jistou úpravu svého obydlí a nadával: „Darzino, ty jak ses snažila zachytit, abys nespadla, taks nám tady shrnula deku!“

...Záhada

Dívali jsme se s Efkou a Ajšem na video z letošního tábora, společně jsme se smáli a vzpomínali na ty krásné okamžiky tábora... Pak se video chýlilo ke konci, my jsme si s Efkou vybavovaly a navzájem sdělovaly různé pocity z posledního nástupu (jelikož právě toto běželo na obrazovce), jenom Alešek byl nezvykle zamlklý. Až pak se ozval: „Ty jo, já už asi čtvrt hodiny přemýšlím, proč si ale vůbec nepamatuju nic z posledního nástupu, no a už to vím - dyť já jsem tam nebyl!“

Po táboře...

Občas se stane, že se na táboře objeví dítko, které nezapadne do kolektivu, ba přímo je z něj systematicky vytěšňováno. Důvody, proč tomu tak je, jsou různé, někdy zjevné již na první pohled, jindy neodhalitelné, každopádně není snadné a většinou především vůbec není možné přesvědčit tábor o kladných vlastnostech utlačovaného jedince. No a tak jsme měly letos s Efkou, Madlou a Hankou plné ruce práce přesvědčit pány junáky, slečny skautky a i kupu vedoucích, že „To není Horák, ale TOMÁŠ!“ Myslím, že tohle byla vůbec nejčastěji užívaná věta na táboře, došlo to dokonce tak daleko, že když jsem Dejvidovi po táboře půjčovala skvělou knihu Zdeňka Šmída „Proč bychom se nepotili aneb jak se chodí po horách“, kde se to jen hemží větami jako: „Když horák

začne plánovat...“ „Horák se nezalekne“ „Noc před odjezdem horák nikdy nespí ... usedne na podlahu a spatří Kačacie pleso, slyší řinčení laviny...“, vracel mi ji se slovy: „To není horák, ale TOMÁŠ!“

Nakonec se nám to asi povedlo a Tomáš byl (aspoň před námi) oslovován svým křestním jménem.

Ha, jenže - jdeme si tak někdy v září s Efkou do města. Potkáváme davy školáků vracejících se ze školy a když tu najednou: „Ahoj Tomáši,“ zdravím unisono. Ten nám pípnu něco v odpověď a jeho - až do této chvíle jsme si myslely, že je to kamarád - obdivně pronesl: Jé, Horák, to jsem nevěděl, že máš takový kamarádky...“

Darzinka

Čtyřlístek

Jak se již stalo bezmála tradicí, fungovala při hlavním táboře „přidružená výroba“, totiž táboření rodičů s menšími dětmi (nebo naopak?). Na dvě předchozí „ROSY“ navázal letos početně sice menší, ale neméně perfektní ČTYŘLÍSTEK.!

Název pro tu naši letošní minidružinku se vnutil jaksi samo sebou. No vždyť se na ně podívejte! A byl to opravdu podařený čtyřlístek. Tvořily ho Mirečka a Pavlínka Navrátilovi, a Evička a Alenka Kočířovi. Průvodce úskalími táborového života jsme jim dělali Lenka a já, a dokud ji to okolnosti dovolovaly také Eva Kočířová – Randilka.

Čtyřlístek měl vlastní program, ale všude kde to bylo možné, zapojoval se také do táborového dění. Ostatně naše děvčata je snad možné ještě přehlédnout, ale určitě ne přeslechnout!

Stihli jsme toho opravdu hodně. Ostatně posuďte sami (alespoň telegraficky).

Sobota 10.7. Příjezd na tábor. Zabydlení. příprava programu na táborák – scénka

„Lesní víly“. Plnění bobříka mrštností a míření.

Neděle 11.7. Hon na lišku. Bobřík síly v rámci přetahování lanem. μBobřík mlčení (celé dvě hodiny !!!). Borůvková bitva. Bobřík květin na výpravě po okolí tábora. Batykování triček. Soutěž v napichování borůvek na párátko. Služba v táborové kuchyni (mazání chlebů). Psaní pohledů babičkám a dědečkům. Saunování. Přecházení první bouřky při zpěvu a kreslení.

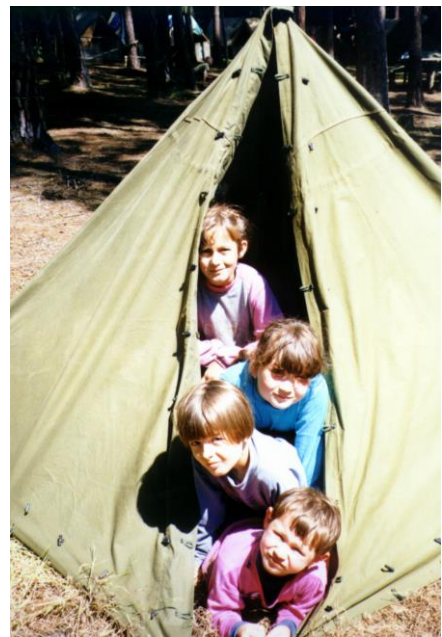

Pondělí 12.7. Soutěž v hodu šipkou. Poznávání potravin poslepu. Malování poslepu. Táborová hra „Koráb Racek“. Výstup na Cimburk. Soutěž „Co do lesa nepatří?“ Vybavování KPZ. Psaní tajné zprávy nevydětelným inkoustem. Hra „Záhranka“.

Úterý 13.7. Vodní hra „Matylda“. Seznámení s vraním okem. Napínavý přechod přes klády přes potok. Dřevorubecký trojboj (špalkovaná, řezání dřeva, výroba poličky). Odlévání stop. Výroba kloboučků (na jehly). A zase ta bouřka...

Středa 14.7. LSD-olympiáda (Letní Stránovní Disciplíny). Sběrání hříbků. Bobřík hladu (od svačiny do oběda). Stavba mechových chaloupek. Večer vítězství ve Kvíčalovském slavíku!

Čtvrtek 15.7. Stavba jehlánku.

Sběrání borůvek na zdobení pudíngů pro celý tábor. Pochod podle azimutu.

Příprava ohniště a opékání haďů.

Zdravověda – bobřík záchrany. Soutěž pro chytré hlavičky – Moudrá sova. Střelba ze vzduchovky. Mazání večere pro tábor. Bobřík odvahy.

Pátek 16.7. Finále. Závěrečný nástup a odměňování. Příprava programu na poslední táborák. A hlavně plavba na Studeném jezeře...

Od soboty do soboty to uteklo jak voda. Byl to záběr udržet krok s tou naší drobotinou. Ty děti jsou fakt nezmaří. Ale bylo to krásné a určitě na to všichni budeme dlouho v dobrem vzpomínat.

Jessie

Tábor vlčat - Kvíčalka 1999

Tak tady sedím nad svým poznámkovým sešitem a přemýšlím o tom, co napsat o našem vlčáckém táboře. Asi to vypadá, že udělám výcuc.

Příprava proběhla bez větších problémů, CTH jsme použili loňskou, při sestavování jídelníčku jsme vycházeli ze zkušeností a poznámek z obou OSTENŮ, ale i tak jídelníček nám zabral hodně večerů a otázka, jestli nám to vyjde, strašila Jiřku hodně dlouho. Nakonec jsme s jídlem vyšli královsky, i když se někomu mohlo zdát, že těch řízků mohlo být víc. Nemám pocit, že by děti měly hlad.

☺

17.7. - Ráno jsme se sešli u večerky, ale traktor nikde! Trochu zmatku, ale závada byla v zamčené bráně, takže jsme mohli vyrazit. Nejvíce se toho nakládalo asi u nás, skoro půl vlečky.

Vlčata byla s prací rychle hotova, my jsme ještě přenášeli stany blíže k davu, a tak se nám zabydlování poněkud protáhlo. Já jsem v pořádně zařízeném stanu spal až další noc.

☺

18.7. - Na ranním nástupu jsme vysvětlovali vše podrobně z táborového řádu i neřádu. Při škrábání brambor jsme zavedli lavorovou metodu - co družina to lavor nových brambor - téměř bezodpadová technika a ani to moc nestojí. Zrušili jsme topení v čajníku a v Česítku, protože se při našich počtech vše dalo ohřát na kamnech. Večer první díl CTH. Na Spáleném setkání s Geronimem a po té pozorování hvězd na kládách.

☺

19.7. - Termit a Pompo vyráží plnit první podmínku Třech bílých tesáků. Vždy do svačiny probíhá práce družin v určeném sektoru. Odpoledne nám zastávkovalo čerpadlo, spíše z něj nevyšla ani kapka. Vrátili jsme se ke staré metodě - hadice z horní studny do cisterny samospádem, až druhý den jsme zjistili, že tato voda se nedá pít ani po převarování, protože pach gumy nelze ničím odstranit. Začali jsme tedy nosit vodu v konvích a to nám vydrželo až do konce tábora a ani to moc nebolelo.

☺

20.7. - Odpadl Mário, na tesáky šel místo něj Cuba s Konym a Termit s Pompem odešli na druhý tesák. Ráno úklid dřeva. Odpoledne změna - šli jsme na koupák. Ovšem nezavázali jsme stany a v táboře zůstalo jen pár dětí, Jiřka a Zuzka. Samozřejmě se přehnal bouřka s kroupama, ale osazenstvo vše dokázalo zatáhnout. My v Trnávce jsme tuto bouřku jen z povzdálí pozorovali. Na nás spadlo pár kapek. K večeru jsme odvezli domů nemocného Mária.

Jestřábi spali na náměstíčku a od té doby má Kvíčalka na svém kontě další záhadu - Kulíčkoví se ztratily boty i s budíkem. Od té doby je nikdo nespátřil.

☺

21.7. - Začal hon na pířka. Jelikož se nám nepodařilo sehnat pera na členky, což měla být součást hodnocení CTH, Xanda vymyslel náhradní řešení - od pana Tarzana jsme koupili stotřícet kusů mosazných pířek na krk nebo do náušnic a ty pak sloužily k hodnocení všeho - jednotlivých dílů CTH, bobříků, vlčků či mimořádných činů - ta družina, která získá nejvíce pířek zvítězí v celotáborovém bodování.

☺

22.7. - Ráno na nás vykouklo sluníčko, takže jsme odhrnuli cely a nastalo velké sušení. Po svačině se hrála hra "7 sedmiček". O daunu jsem zahlédl vyděšené výrazy několika táborníků, že prý je kolem celého tábora armáda. Byli celí počmáraní a maskovaní - mladí z přijímače byli na první akci. Nakonec vylezli a spořádaně přišli k ohništi, dali jsme jim napít a oni opět zapadli do lesa směrem Klády. Večer všichni až na nějaké výjimky splnili bobříka odvahy.

☺

23.7. - Při dopoledních pracích jsme s Jestřáby odvožili mokvající jehličí, které zadržovalo vlhko a zahnívalo mezi jídelnou a kuchyní, poté to zde během několika dní vyschlo a do konce tábora se již bahno neukázalo (pozn. někdy je asi lepší osvědčené metody nepoužívat). Večer jsme cela smečka odešli na naše místo skládat slib čtyř

nováčků. Hoši perfektně zvládli tzv. Velké vytí i zpěv. Po tom, co celý tábor šel spát, čtyři stateční se vydali plnit poslední tesák. Přiznám se, že kluci překvapili a i tuto zkoušku odvahy zvládli na výbornou a Tesáky nosí na turbánku zaslouženě.

24.7. - Dopoledne jsme stavěli táborák, Johan s vlčaty, která splnila Tři bílé tesáky, připravoval louče novou technologií. Odpoledne se hoši připravovali na táborák. Měli za úkol připravit si indiánský tanec k hodnocení do CTH. Večer při nástupu k ohni jsme porušili další kvícalovskou tradici a nastoupili jsme až k ohni za lavičky, tudíž to měli i ti menší z první ruky.

Chtěl bych touto cestou poděkovat Jirkovi, který nám hrál u tohoto táboráku na kytaru. Celou noc byla pěkná kosa!

25.7. - Návštěvní neděle - dopoledne proběhlo plnění vlčea atleta a i když ne všichni splnili podmínky, bylo vidět nasazení a snaha být co nejlepší, někteří dokonce vyšplhali ač stáli pod lanem poprvé. Odpoledne přijížděly návštěvy a kroky některých rodičů směřovaly přímo do kuchyně, ani ne tak okouknout pořádek, ale proto, že měli plné bedny buchet, bábovek ap.

Přiznám, měl jsem z tohoto dne obavy, ale až na jedno vlčea, které odjelo domů, a jednoho "poblíka" to vše dopadlo dobře. Večer přijel Lukáš, který se uzdravil a hned se zapojil do činnosti. Po večerce jsem si ještě naložil čtyři squaw do auta a vyrazili jsme na výsadek. Do půl noci byly zpět, i když některým bujel v botách život.

26.7. - Dopoledne proběhl zlatonosný potok, v potoce byly roztroušeny kamínky, které Váša nabarvil zlatou barvou. Hledání zlata se již mimo soutěž protáhlo až do odpoledne a po odlévání stop se zvrhlo do budování přehrad, načež vypuklo v otevřenou vzpouru a za skandovaného pokřiku: "Nechcem safari, nechcem safari ...", byl proveden odpich přehrady a přívalová vlna za dalších výkřiků: "Povodně 97", "Troubky" ap., byla sledována až k hrázi Bahňáku. Večer si Jestřábi a Zelená stavěli přístřešky, ve kterých potom nocovali.

27.7. - Dopolodne proběhl díl CTH - oheň. Pokus o rozdělení ohně se nezdařil (v průběhu hry), mimo soutěž se to Bobovi, který dopoledne přijel s dětma, a mně podařilo - plameny šlehaly. Odpoledne přijel pan Keclík. Přivezl sebou arzenál zbraní, na hřišti provedl ukázkou, něco o každé zbrani řekl a odpověděl na všetečné dotazy vlčat. Po té jsme se odebrali do kaňonu za studánku, kde si mohl každý vystřelit pět ran do terče z malorážní pistole. Výsledky byly různé a rekord byl 49 bodů. Bylo to příjemné zpestření programu. Večer jsme šli na Suchý hrát další díl CTH - útěk. Je to obdoba Lucerny, ale opačně. Po zkončení hry nocovala Červená a Modrá v přístřešcích.

28.7. - Dopolodne jsme odvezli Zuzku k lékáři, kde nafasovala slušivou sádru. Po obědě jsme s Vlastíkem a Bobem připravili trasu posledního dílu CTH - Velký pochod. Jednalo se o velkou výpravu do širšího okolí tábora. Úkolem bylo postupovat dle nakreslené mapy a cestou obkreslit znaky na stromech. Jeden kmen to zvládl téměř bez chyby, ostatní tři se spojily a moc se jim nedařilo, ale i tak při tomto náročném dílu vcelku překvapili všichni účastníci. Večer pak Bob hrál na náměstíčku a kluci zpívali jak o život.

29.7. - Ráno probíhala příprava "Pokladu" a táborníci pracovali. Odpoledne se vyrazilo na největší hru tábora. Poslední zpráva byla na Cimburku a ta je zavedla ke koupališti, kde jsme všichni smyli prach cest a po té se vrátili do tábora. Poklad proběhl bez větších problémů a myslím, že ke všeobecné spokojenosti.

30.7. - Dopolodne za vydatné pomoci Ajše a Pobora byl postaven celkem velký táborák. Odpoledne bylo volno na přípravu programu na táborák. V podvečer jsme nastoupili v krojích k poslednímu snímání vlajky a ke konečnému vyhodnocení celého tábora

a k ohodnocení účastníků. Jelikož bylo dost her bodováno do CTH, bylo dost málo bodů v táborovém bodování a tím pádem nemá konečné hodnocení takovou cenu. Večer zaplápal závěrečný táborák. Velkou výhodou bylo to, že Bob s kytarou seděl mezi námi a tím byl i slyšet a sám slyšel, jak vlčata zpívají. Musí říct, že jim to jde.

31.7. - Ráno balení, úklid tábora, čekání na traktor a poslední nástup. Na nástupu jsme ještě rozdělili pírkou, aby měl každý nějaké a nejlepší vlčea tábora TERMIT dostal na krk náhrdelník sioxkého náčelníka z medvědích drápů. Vyjmutí sekery a pak již jen tři a půlkrát HURÁ a konec (už nebo konečně - jak se to vezme).

První tábor vlčat skončil. S vlčaty jsem byl velmi spokojen přesto, že z osmnácti kluků bylo třináct prvoúčastníků, tak se drželi statečně a dokázali, že i dnešní děti nejsou bábovky. Některé události jsem zcela záměrně zamlčel, protože jsme již měli čas si je vyjasnit.

Největší odměnou mi je, když si na tento tábor někdo po letech v dobrém vzpomene, to mi stačí - zatím.

Aladin

Telecí 1999

Páč je 2 měsíce po táboře a nám se přece něco málo z našich hlaviček vykouřilo a páč jsme vzorně natáčely každý den tábora, vzaly jsme si na pomoc videozáznam. Právě teď a na vlastní oči se vám pokusíme přiblížit dramatický průběh našeho tábora den po dni, hodinu po hodině, minutu po minutě...

11. červenec

V 8:00 jsme se všichni sešli na AN se svými více či méně plnými zavazadly (Jana Černá se snažila nenápadně o změnu bydliště - podle toho vypadala její výbava, kterou odvezla stěhovací firma "Udělej si sám" na svém super moderním dvoukoláku). Po příjezdu do rekreačního centra Telecí jsme se ubytovali v luxusních stanech s vybavením: polička + 2 postele (to vše v přírodních barvách).

12. červenec

Dopolodne jsme děti rozdělili do 3 družinek: modrá, žlutá, červená. Zavedly jsme novou hru "Ruleta", která se uchytla a s oblibou se hrála každý možný den po daunu. Odpoledne se konal tradiční "Hon na lišku".

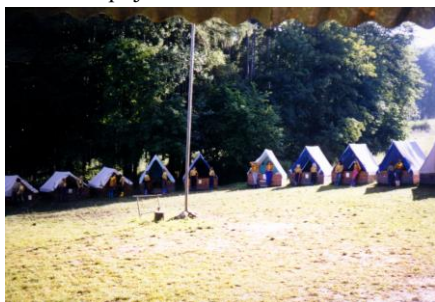

13. červenec

Po ranním nástupu probíhal až do oběda družinový program. Děti vyráběli čísla popisná svých stanů. Tento den jsme děti vpravili do pohádkového světa, v jehož duchu se nesla CTH. I. díl - Princezna ze mlejna. Tento díl odhalil skryté muzikální vlohly Vedmošky a Jany Č., gymnastické ambice Járy a Demiho předpoklady pro věštění - viz videozáznam (je to bomba) 🎆

14. červenec

V dopoledních hodinách nás poctil svojí návštěvou pan Kratochvíl - udatný partyzán ze Svazu bojovníků proti fašismu. Jeho přednáška zabrala téměř celé dopoledne a byla "very interessant". Odpoledne jsme zhlédli Lukášovu lípu (obvod 11 m) v místním příjezdčáckém letovisku Telecí.

15. červenec

Dopoledne - družinový program, který se stal každodenním pravidlem. Odpoledne hra "Depeše" a II. díl CTH - Princ a Večernice. Elis jako Večernice nemá chybu (viz videozáznam).

16. červenec

Dopoledne již tradiční družinový program. Jelikož se již blížila půlka tábora, došlo odpoledne k velkému praní prádla a přípravě chrástí na táborák.

17. červenec

Muchomůrky strávily dopoledne batikováním. Lišky a Poštočky opět druž. program.

Odpoledne velká příprava táboráku. Večer se konal první táborák, kde došlo ke slavnostnímu přešátkování Poštolek a Muchomůrek.

18. červenec

Dopoledne hra "7 sedmiček" (kamufáž - schovávána před rodiči). Odpoledne návštěva rodičů => 100% účast.

19. červenec

Proběhl III. díl CTH - Tři zlaté vlasy děda Vševěda. Odpoledne určeno pro plnění bobříků. Na tento večer se všichni moc těšili. Proběhl totiž tradiční bobřík odvahy.

20. červenec

V táboře se rozmohla zákeřná nemoc, která skolila 2 děti. Muchomůrky měly dopoledne družinový program s již výše zmiňovaným marodem. Poštočkám a Liškám se batika Muchomůrek tak líbila, že si také obarvily trika, kapesníky, některé i ponožky.

Počasí nám docela přálo, tak dopoledne proběhla hra "Tloušťáci". Vyhráli červení (93 ks), ale družina modrých konkurovala "Dolly Buster" ! Proběhl i generální úklid kufrů a odpoledne IV. díl CTH - Zlatovláska. Obzvláště vypečená byla disciplína, kdy děti jako ptáčky nosily v zobáčcích živou vodu, která se posléze proměnila v mrtvou - tolik chobotniček a potápěčů jste v jednom víčku od ešusu v životě neviděli - a je to fakt chuťovka (viz videozáznam). Dále k nám dorazila rodina Navrátilových. Večer se opékaly k večerí buřty - někteří (Elis) se snažili i o uzení.

21. červenec

Na tento den byly naplánovány celodenní družinové výpravy. Lišky a Poštočky zkoumaly okolí. Muchomůrky navštívily zámek & místní památky + kamarády v Litomyšli (sladký návrat v pozdních nočních hodinách).

22. červenec

Na ráno byla domluvena prohlídka místního JZD. A odpoledne proběhla největší hra tábora - "Poklad". V pozdních večerních hodinách skládaly Muchomůrky slib (i s hosty).

23. červenec

Dopoledne podnikli všichni (kromě vedoucích) výlet do Telecího - hromadný nálet na místní samoobsluhu. Jako již tradičně se poslední den hodnotil tábor a předávaly se věcné ceny (Jára dostal jedinečný dárek - návod, jak si vyměňovat plínky). Protože byla zataženo, poslední závěrečný táborák se konal v chatě u krbu. Na tento večer hned tak nezapomenou Lišky, které skládaly světluškovský slib.

24. červenec

Nadešel (asi) poslední den a s ním spojený úklid tábora a odjezd do milované vísky! Vedmoška se celá netrpělivá před příjezdem autobusu zakoktala: "Jenom kufrý, jenom kufrý, jenom kufrý... (viz video)".

Film právě vychází ve videokazetových páskách, všem moc doporučujeme jej zhlédnout. Soundtrack k filmu u všech autorizovaných prodejců s hudbou.

*Steffani & Elis & Janča K.
kamera + klapka: Eva Kubínová*

Fotíte? Kreslíte? Zajímá Vás příroda a ekologie?
Zašlete své výtvary do soutěže

PLANETA 2000.

Termín zahájení: 1.1.2000

Termín ukončení: 20.3.2000 (Do tohoto termínu zasílejte obrázky a fotografie označené Vaším jménem, věkem, adresou a názvem. Fotografie zasílejte ve formátu 15 x 21 cm, maximálně 5 snímků.)

Pravidla: Soutěž je pro skauty i veřejnost. Obrázky a fotografie by se měly týkat přírody, ekologických problémů města,... Vítěze čekají hodnotné ceny (fotografické zboží, tábornické potřeby, kvalitní literatura,..). Nejlepší práce (vybrané odbornou porotou) budou vystaveny v prostorách Knihovny města Plzně spolu s výstavkou ke Dni Země. Všem účastníkům fotografické soutěže zašleme informace o tom, jak se zúčastnit Mezinárodní fotografické soutěže FOCUS ON YOUR WORLD, jejíž vítězové budou vyhlášeni v září roku 2000 v New Yorku.

Věkové kategorie: 0-10 let, 11-15 let, 16-100 let.

Obrázky a fotografie zasílejte na adresu: Ekologický odbor Junáka, Senovážné nám. 24, 11647, Praha 1, heslo: Planeta 2000

Pořadatel: 53. oddíl Šedá střelka Plzeň za pomoci členů roverského kmene Šambala

Kontakt: Eva Chvojková, Sojka, Koněvova 128, 130 00, Praha 3, 02/6440021, e-mail: chvoj@yaho.com
Hana Poláčková, Pony, Dvořákova 8, 320 02, Plzeň, 019/273073

Ekologicky únosnou likvidaci nadbytečného člena družiny názorně předvádí Váša.

▲
Zatímco na táboře vlčat odvážně experimentovali v oblasti malých vodních elektráren...

➤
... na táboře skautů a skautek věnovali zvýšenou pozornost alternativním zdrojům mléka

